KOMISJONI OTSUS,

31. märts 2011,

vastavalt nõukogu direktiivi 89/686/EMÜ artiklile 7 seoses keeluga, mille Ühendkuningriigi ametiasutused on kehtestanud HACA Leitern 0529.7102 tüüpi juhitava kukkumise pidurdaja suhtes

(teatavaks tehtud numbri K(2011) 2010 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2011/211/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/686/EMÜ isikukaitsevahendeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ([1]) eriti selle artiklit 7,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 89/686/EMÜ (isikukaitsevahendeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) artikli 7 lõikes 1 on sätestatud, et kui liikmesriik leiab, et CE-märgisega isikukaitsevahend võib sihtotstarbelisel kasutamisel põhjustada ohtu inimestele, koduloomadele või varale, peab ta võtma kõik vajalikud meetmed, et kõrvaldada see isikukaitsevahend turult ja keelata selle turule laskmine või vaba liikumine.

(2) Vastavalt direktiivi 89/686/EMÜ artikli 7 lõikele 2 peab komisjon pärast asjaomaste pooltega konsulteerimist teatama, kas tema arvates on selline meede põhjendatud või mitte. Kui komisjon otsustab, et meede on põhjendatud, teatab ta sellest liikmesriikidele, et need saaksid vastavalt direktiivi 89/686/EMÜ artikli 2 lõikes 1 sätestatud kohustustele võtta kõnealuse vahendi suhtes kõik vajalikud meetmed.

(3) 31. jaanuaril 2008 teatasid Ühendkuningriigi ametiasutused Euroopa Komisjonile meetmest, millega keelatakse turule lasta HACA Leitern 0529.7102 tüüpi juhitavat kukkumise pidurdajat, mille on tootnud HACA Leitern – Lorenz Hasenbach GmbH u. Co. KG, Diesselstrasse 12, D-65520 Bad Camberg (HACA). Komisjonile esitatud dokumentidest ilmnes, et kõnealune kaitsevahend oli läbinud direktiivi artikli 11A kohase vastavushindamismenetluse, mida tunnistavad ka järgmised dokumendid, mille väljaandjaks on *EXAM BBG Prüf- und Zertifizier GmbH* (uus nimi *DEKRA EXAM GmbH* – volitatud asutus nr 0158):

— nr ZQ/B 212/06,

— nr ZQ/B 212/07.

(4) Ühendkuningriigi ametiasutused märkisid, et nende meede põhines asjaolul, et juhitav kukkumise pidurdaja ei vasta direktiivi 89/686/EMÜ artiklis 3 osutatud tervisekaitse- ja ohutusnõuetele, eeskätt punktile 3.1.2.2, samuti direktiivi 89/686/EMÜ II lisas esitatud tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punktidele 1 ja 1.1.1. Ühendkuningriigi ametiasutused esitasid oma seisukoha põhjendamiseks äriühingu TUV NEL Ltd. katsearuande.

(5) Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnul ei paku kõnealune kaitsevahend tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punktis 1 ([2]) nõutud tõhusat kaitset kõigi ohtude eest, eeskätt sellises tõenäolises olukorras, kui vahendi kasutaja kukub enne allakukkumist tahapoole (nn tahapoole kukkumine). Sellest tulenevalt ei vasta juhitav kukkumise pidurdaja tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punktile 1.1.1, ([3]) milles nõutakse, et kasutaja saaks ohuga seotud toiminguid sooritada tavapäraselt ja suurimal võimalikul kaitsetasemel. Lisaks selgitasid Ühendkuningriigi ametiasutused, et kaitsevahend ei vasta tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punktile 3.1.2.2, ([4]) kuna testide käigus ilmnes, et ettenähtud kasutustingimustes ei olnud tagatud lühim võimalik vertikaalkukkumise vahemaa, mis aitab ennetada takistuste vastu põrkamist, samuti ületas pidurdusjõud kehaliste vigastuste läviväärtuse.

Ühendkuningriigi ametiasutused märkisid veel, et nad kavatsevad esitada direktiivi artikli 6 kohase ametliku vastuväite standardile EN 353–1 – *Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid* – 1. osa: *Jäiga ankrunööriga juhitavad kukkumise pidurdajad*, milles viidatakse standardile EN 364 - *Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid – katsemeetodid*.

(6) 1. augustil 2008 saatis komisjon kirja tootjale ning 26. septembril 2008 volitatud asutusele, kes oli osalenud

([1]) EÜT L 399, 30.12.1989, lk 18.

([2]) Tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punkt 1 – *Kõigi isikukaitsevahendite puhul rakendatavad üldnõuded*.

([3]) Tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punkt 1.1.1 – *Ergonoomika*.

([4]) Tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punkt 3.1.2.2 – *Allakukkumise vältimine*.

toodangu järelevalves direktiivi 89/686/EMÜ artikli 11A kohaselt, paludes neil esitada oma märkused Ühendkuningriigi võetud meetme kohta.

(7) 28. oktoobri 2008. aasta vastuses vaidlustas HACA Ühendkuningriigi ametiasutuste taotlusel äriühingult TUV NEL tellitud testide tulemused. Eeskätt rõhutas HACA, et toode on kasutamisel ohutu ja aitab vältida allakukkumist, k.a tahapoole kukkumist, kui vahendit kasutatakse õigete turvarihmadega. HACA märkis veel, et äriühingu TUV NEL tehtud katsed ei ole kooskõlas standardiga EN 364, kuna see standard ei näe ette katsenuku kasutamist.

(8) 15. oktoobril 2008 saadetud vastuses kinnitas DEKRA EXAM, et nende asutus oli väljastanud asjakohased artikli 11A kohased dokumendid. DEKRA EXAM rõhutas, et katsed tehti vastavalt standardile EN 353–1 ja et kaitsenäidised vastasid kõikidele standardi nõuetele. Asutus täpsustas, et standard EN 364 lubab kasutada dünaamilise jõudluse katses terasest raskust või liivakotti. Katse käigus kasutati pidurdusjõu mõõtmiseks liivakotti, aga tulemus jäi iga kord alla lubatud väärtuse. DEKRA EXAM märkis, et äriühing TUV NEL oli kasutanud katsetes terasest raskust, mis nende arvates annab suurema pidurdusjõu kui liivakott.

Katsenukuga tehtud tahapoole kukkumise katsete puhul tuletas DEKRA EXAM meelde, et standardiga EN 353–1 ei nõuta sellist katset. Asutus möönis, et tahapoole kukkumine on seda tüüpi juhitavate kukkumise pidurdajate puhul võimalik, kuid standardis EN 353–1 ei käsitleta sellist olukorda. Sõltuvalt kukkumise piduraja tüübist ja kasutaja turvarihmade mudelist võib ette tulla õnnetusi. Seetõttu tuleks valida kukkumise pidurdaja ja turvarihmade õige kombinatsioon, mille tootja peaks kasutajale teatavaks tegema.

(9) Küsimuse keerukuse tõttu palkas komisjon sõltumatu eksperdi. Komisjon kohtus ka Ühendkuningriigi ametiasutuste esindajatega, kes selgitasid kasutatud katsemeetodeid ning näitasid katsetest tehtud videot.

TUV NEL oli Ühendkuningriigi ametiasutuste taotlusel viinud läbi kaks katseseeriat. Teist katseseeriat oli kutsutud jälgima ka tootja esindaja. Kumbki seeria sisaldas dünaamilise toimimise katset, milles kasutati terasest raskust, ning tahapoole kukkumise katseid, milles kasutati katsenukku. HACA kukkumise pidurdaja ei andnud neis katsetes rahuldavat tulemust.

Ühendkuningriik oli seisukohal, et terasest raskus andis dünaamilise toimimise katses usaldusväärsema tulemuse kui liivakott, ning selgitas TUV NELi ja DEKRA EXAMi katsetulemuste erinevusi.

Tahapoole kukkumise katsete puhul oli Ühendkuningriik kasutanud katsenukku, et jäljendada võimalikult täpselt olukorda, kui kasutaja kukub tahapoole. Nende katsete tulemused näitasid, et HACA kukkumise pidurdaja ei peata kukkumist sellisel puhul tõhusalt. Katsetulemused paljastasid ka asjakohase ühtlustatud standardi EN 353–1 puudused, kuna selles ei ole tahapoole kukkumist arvesse võetud. Need olidki peamised põhjused, mis Ühendkuningriik standardi ametlikult vaidlustas.

(10) Sõltumatu ekspert järeldas oma aruandes, [1] et kas seisvast või istuvast asendit tahapoole kukkumine on tõenäoline olukord, mida ei ole standardis EN 353–1 arvesse võetud.

(11) Komisjon otsustas – pärast seda, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/34/EÜ [2] artikli 5 alusel loodud komitee andis 19. märtsil 2010 oma positiivse arvamuse – kustutada *Euroopa Liidu Teatajast* viite standardile EN 353–1.

(12) Võttes arvesse kättesaadavaid dokumente, asjaomaste isikute märkusi ja sõltumatu eksperdi aruannet, jõudis komisjon seisukohale, et HACA Leitern 0529.7102 tüüpi juhitav kukkumise pidurdaja ei vasta direktiivi 89/686/EMÜ II lisas esitatud tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete punktidele 1, 1.1.1 ja 3.1.2.2, kuna see vahend ei takista tõhusalt tahapoole kukkumist, ja et see mittevastavus seab kasutajad tõsisesse ohtu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Keeld, mille Ühendkuningriigi ametiasutused kehtestasid juhitava kukkumise pidurdaja (tüüp HACA Leitern 0529.7102, tootja HACA Leitern – Lorenz Hasenbach GmbH) turule laskmise suhtes, on põhjendatud.

[1] Viide nr P804674.
[2] EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 31. märts 2011

Komisjoni nimel
asepresident
Antonio TAJANI